

עפ"ת 5555/07/19 - יחיא אבו פארס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 5555-07-19 אבו פארס נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50250697674

בפני	כבוד השופטת עמיתה זהבה בוסתן
מערערים	יחיא אבו פארס
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. ביום 8.12.15 נפסל המערער, בהעדרו, מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים (תת"ע 7479-12-14, בית המשפט לתעבורה בפתח תקוה), בעקבות הרשעתו בכך שביום 21.12.14 נהג ברכב על אף שרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 27.6.2010.
2. ביום 6.3.2019 הגיש המערער, לבית משפט קמא, בקשה להורות שהפסילה תמנה מיום גזר הדין, ולהורות למזכירות בית המשפט להנפיק אישור הפקדה בהתאם (להלן "הבקשה").
3. בבקשה טען המערער כי לא קיבל לידיו את גזר הדין ואת הודעת הפסילה אודותיהם גילה רק לאחרונה עת נתפס כשהוא נוהג בפסילה. לטענתו, עת מדובר במי שרישיונו פקע תקופה כה ארוכה, כבעניינו של המערער, יש לראותו כמי שהפסילה בעניינו נמנית מיום גזר הדין ללא צורך בהפקדת רישיון או חלף רישיון כאמור בתקנה 557 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן "התקנות"). המערער מבקש להסתמך על רע"פ 7431/10 פלוני נ' מדינת ישראל [21.11.2010] (להלן "ענין פלוני"). טעם נוסף המצדיק להיעתר לבקשה נעוץ, לטענת המערער, בשנים הקשות שעברו עליו אודותם פרט בבקשה וחזר על כך בהודעת הערעור לפני.
4. משלא התקבלה החלטה בבקשה הגיש המערער "בקשה למתן החלטה" בה ציין כי בתיק מאוחר יותר שהתנהל כנגדו (תת"ע 9916-01-17) הורה בית המשפט על ביטול פסק הדין שניתן בהעדר לאור נסיבותיו האישיות המורכבות והעובדה שבאותו מועד היה המערער מצוי בהליך שיקומי. בתיק דנא, לא מיהרה באת כוחו להגיש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר והסתפקה בהגשת בקשה לחישוב פסילה שתימנה מיום מתן גזר הדין. עוד ציינה בא כח המערער כי ניתן להחיל על המקרה את תקנה 557(ה) לתקנות התעבורה לאור ".... אישור הפקדת רישיון שהונפק למבקש בתת"ע 3512-04-13 שמוקדם יותר לתיק נשוא הבקשה".
5. בית המשפט קמא דחה ביום 18.5.19 את הבקשה. בית המשפט ציין כי הטענות העובדתיות המוזכרות

בבקשה אין נתמכות בתצהיר, לא צורף אישור ההפקדה הנטען, ובהתאם לבש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל [14.4.2014] (להלן "הלכת ג'אבר") בקשות לחישוב פסילה יש להגיש לרשות הרישוי ולא לבית המשפט שגזר את עונש הפסילה.

6. בעקבות ההחלטה, הגישה ב"כ המערער בקשה לעיון מחדש וצינה כי כבר הוגש תצהיר, בית המשפט הופנה למספר התיק בו ניתן אישור הפקדה אותו היא מצרפת בשנית.

7. ביום 4.6.19 נדחתה הבקשה לעיון מחדש. בית המשפט קמא ציין הרישיון בתיק 3512-04-13 הופקד ב 5/13 למשך 11 חודשים. פסילה זו הסתיימה בטרם הוטלה הפסילה בתיק דנא ולא ניתן לחשב את הפסילה ברצף ולפטור את המערער מהפקדה. בית המשפט קמא הטיל ספק בטענת המבקש כי לא ידע אודות הפסילה וציין כי לכתב האישום צורף טופס אישורי מסירה בו מופיעות חתימות הנאשם הדומות מאד לחתימת המערער המופיעה על גבי התצהיר המצורף לבקשה. לבסוף חזר בית המשפט קמא והפנה להלכת ג'אבר.

על החלטה זו נסב הערעור לפני.

8. בהודעת הערעור ובדיון לפני טענה באת כח המערער כי הלכת ג'אבר אינה רלוונטית למקרה הנדון. לטענתה, על פי הלכת ג'אבר חישוב ימי הפסילה מסור למשרד הרישוי לאחר שקיים אישור הפקדה בתיק. מקום בו טרם מצוי אישור הפקדה בתיק אין משרד הרישוי מורשה להיכנס לתמונה ובסמכות בית המשפט להורות על המצאת אישור הפקדה.

עוד מצינת ב"כ המערער כי ענין ג'אבר עסק בהפקדת רישיון נהיגה ברשויות שונות כאשר מדובר באותו הליך, והדברים אף חודדו ברע"פ 6928/18 ליאור כלפון נ' מדינת ישראל [7.10.2018] (להלן "ענין כלפון").

בנוסף הפנתה לתת"ע 3512-04-13 הנ"ל, אף שם הגיש המערער בקשה לחישוב ימי פסילה מיום גזר הדין, מאותם נימוקים כפי שפרט בבקשה דנא, ובית המשפט הורה להפיק למערער אישור הפקדה בהתאם לבקשתו.

9. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור ובצרופות ושמעתי טענות הצדדים דעתי היא שיש לדחות את הערעור. עד להלכת ג'אבר, הובעו דעות שונות וניתנו פסיקות סותרות בשאלה למי הסמכות לדון בחישוב ימי פסילה. דוגמאות רבות לכך הובאו בפס"ד ג'אבר. בעקבות זאת נקבע בהלכת ג'אבר כי "יש צורך בהנחיה ברורה" ונקבעה הלכה לפיה אין לחזור לבית המשפט שגזר את הדין כדי לחשב את הפסילה. משעה שבית המשפט גזר את דינו של נאשם "פרשנותו היישומית של גזר הדין מעת הינתנו נתונה לרשות הרלוונטית אשר אמונה על ביצועו, ואינה מונחת עוד לפיתחו של בית המשפט" (פס"ד ג'אבר, סעיף 14).

10. בענייננו מבקשת באת כח המערער לקבוע כי מקום בו פקע רישיון נהיגה זמן רב לפני המועד בו ניתן גזר הדין בו הוטלה פסילה, ולא הופקד בתיק בית המשפט הרישיון או חלף רישיון על בית המשפט להורות למזכירות להנפיק אישור הפקדה ממועד גזר הדין ועליו גם לחשב את הפסילה ממועד זה. סמכות רשות הרישוי קמה לטענתה רק לאחר שקיים בתיק בית המשפט אישור הפקדה.

11. אין ממש בטענה זו. הלכת ג'אבר לא מבחינה בין מקום בו מצוי אישור הפקדה בתיק לבין מקום בו לא נמצא אישור הפקדה בתיק. הדברים שנאמרו בהלכת ג'אבר ברורים ואינם משתמעים לשני פנים. משעה שניתן גזר דין הסתיימה מלאכתו של בית המשפט, וישום גזר הדין מסור לרשות האמונה על כך משמע,

רשות הרישוי.

בענין ג'אבר, כחריג, ערך בית המשפט את חישוב הפסילה רק משום "שההלכה בנושא הסמכות וסוג ההליך נקבעת עתה בפסק דין זה, ומשום שהמשיבה עצמה התלבטה בין אפשרויות שונות בהקשר זה, לא נדקדק עם העורר, לא נשלח אותו מאיתנו אל רשות הרישוי ואל בית המשפט לעניינים מנהליים".

12. בא כח המערער ביקשה להסתמך על פס"ד פלוני שם הורה בית המשפט כי כאשר עסקין במי שמעולם לא החזיק רישיון תימנה תקופת הפסילה מהמועד שנקבע בגזר הדין ואין על נאשם שנגזר עליו עונש כאמור חובה להמציא תצהיר לפי תקנה 557(ב) לתקנות. פס"ד פלוני עוסק במי שמעולם לא היה לו רישיון נהיגה מה שאין כן לגבי המערער. יתרה מכך, פס"ד פלוני ניתן לפני הלכת ג'אבר ואינו עוסק בשאלה למי הסמכות לחשב את הפסילה אלא בשאלה כיצד מחשבים את הפסילה ועל כן אין בו כדי להועיל למערער.

13. גם בענין כלפון אין כדי להועיל למערער שכן שם החישוב לא נעשה על ידי בית המשפט ששלל את רישיונו של המערער, אלא בהליך פלילי לצורך הרשעה או זיכוי, בהליך אחר.

14. מכל האמור לעיל אני דוחה את הערעור.

ניתנה היום, ו' אדר תש"פ, 02 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשגר לצדדים את פסק הדין בפקס.